

Nedenfor kan du læse om tre udvalgte værker fra Horsens Kunstmuseums Michael Kvium samling.

Selvportræt (1985). Olie på lærred. 130,5 x 200,4 cm.

Selvportræt

I 1985 blev *Selvportræt* som det første værk af Michael Kvium indlemmet i Horsens Kunstmuseums samling. Værket står centralt i Michael Kviums produktion, idet det er udtryk for den første store kursændring i hans kunstneriske virke. I starten af 80'erne var Michael Kvium stærkt engageret i motorcykler og det liv, der udfoldede sig omkring denne interesse. Hans tidlige produktion kredser om motorcykelmiljøet ofte malet i fotorealistisk stil. *Selvportræt* er næsten symbolsk malet oven på et motorcykelbillede.

I maleriet står en mand (ifølge titlen kunstneren selv) og kigger ud af et åbent vindue. På væggen i det spartansk indrettede rum ses mandens skygge, der synes at leve sit eget liv uafhængigt af manden. Det åbne vindue og skyggen betoner begge rent symbolsk en form for psykologisk splittelse. Tematisk kredser værket således om menneskets fortrængte og undertrykte skyggesider. Dette er karakteristisk for Michael Kvium, hvis værker ofte udforsker de fortrængte sider af tilværelsen.

Guds Krigslist

I det monumentale værk *Guds Krigslist* ses ti nøgne og skaldede kvindelige skabninger, der kommer vandrende i flok. De er skildret på nærmest dyrisk vis og fremstår alt andet end idealiserede med deres groteske kroppe. På skuldrene bærer de deres afkom, spædbørn, som alle bærer sølvfade med frugt på hovedet.

Vi befinder os i et udefinerbart og drømmende univers, som associerer til en mørk underverden eller et helvede. På gulvet betræder kvinderne de kranier, som ligger spredt i billedrummet. De balancerer og går fra kranie til kranie uden at røre jorden. Med tanke på titlen *Guds Krigslist* er det nærliggende at se kvinderne som mennesker på flugt fra døden. De kæmper for overlevelse for dem selv og deres børn.

I maleriet benyttes vanitassymboler i form af frugt og kranier – en fremstilling som forbindes med livets forgængelighed. Værkets dekorative malede indramning udgøres af, hvad der ligner sort hjernemasse eller sammenslyngede organer, hvilket bidrager til at understrege krop og død som motiv og tema.

Guds Krigslist (1991). Olie på lærred. 275 x 400 cm.

Maleriets rum (1996-2001). Olie på lærred og støbejern. Mål ophængt: 238 x 600 cm.

Maleriets rum

I *Maleriets rum* eksperimenterer Michael Kvium netop med at overskride grænserne i maleriets rum. Værket består af fire malerier med forskellige billedplaner, der overlapper hinanden. I maleriets venstre side ses et felt af en grå flade, hvorpå der er malet sorte æg i yderst virkelighedstro gengivelse. Æggene spreder sig uden for lærredet, idet der på væggen er opsat tre æg i støbejern, der fysisk overskrider maleriets rum. Ægget som symbol forbindes i kunsthistorisk sammenhæng med det cykliske og livgivende. Ved at gøre æggene sorte fremmaner Michael Kvium imidlertid en modsætningsfyldt symbolik – ægget knyttes til både liv og død.

Døden forekommer også nærværende, idet der på værkets højre side ses et forkrøblet, androgynt individ, der trods sin kødelighed er iført en dødningemaske. Døden er tæt forbundet med livet, og dette husker Michael Kvium både sig selv og sit publikum på. På det største lærred i 'Maleriets rum' har kunstneren også valgt at skildre sig selv i gang med at male denne dødsfigur med farven fra spanden, der hænger ved på malerpenslen. Ligesom i *Selvportræt* fra 1985 tematiserer Michael Kvium endvidere menneskets skyggesider, idet en livagtig skygge med drejet hoved og malerpensel i hånden ses centralt i *Maleriets rum*.